

F. t. l. vedr. retsplejeloven

lovovertrædelses karakter. Det foreslås således, at forevisning for personer uden for politiet kun må ske, såfremt den fotograferede inden for de seneste 5 år er fundet skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Reglen er ikke til hinder for, at politiet kan opbevare fotografierne i indtil 10 år eller mere og anvende dem internt i efterforskningen, når blot fotografierne ikke forevises for personer uden for politiet, medmindre den pågældende konkret er mistænkt.

Er den pågældende fundet skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, finder udvalget dog, at fotografierne bør kunne forevises for personer uden for politiet i indtil 10 år efter afgørelsen. I disse tilfælde vil straffen således typisk være af længerevarende karakter. Ofte vil den pågældende derfor kun netop være løsladt fra afsoning eller slet ikke løsladt endnu - når der er forløbet 5 år. En regel om, at fotografier også i sådanne sager alene kan anvendes i en periode på 5 år fra den seneste afgørelse, ville således indebære, at fotografier af personer, der er dømt for meget alvorlige forbrydelser, f.eks. visse sædelighedsforbrydelser eller personfarlige forbrydelser, kun kunne anvendes til fotoforevisning i en meget kort periode eller slet ikke efter personens løsladelse.

Er den pågældende derimod alene fundet skyldig i en lovovertrædelse, der ikke kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, foreslås det, at billedet ikke skal kunne forevises for personer uden for politiet, medmindre den pågældende konkret er mistænkt.

I betingelsen om, at den pågældende skal være »fundet skyldig«, ligger et krav om, at det er domstolene, der har taget stilling til spørgsmålet om skyld. I de tilfælde, hvor en sag slutes med et tiltalefrafald efter retsplejelovens § 722, vil dette kun være tilfældet, såfremt der samtidig fastsættes vilkår i medfør af § 723. Hvis en sag slutes med et tiltalefrafald, uden at der fastsættes vilkår, vil et fotografi kun efterfølgende kunne forevises for personer uden for politiet, såfremt den pågældende konkret er mistænkt i den nye sag.

3.2.2.3. Fotografier af forurettede og andre vidner.

Ifølge retsplejelovens § 792 d kan der, uden for de tilfælde, hvor den pågældende giver samtykke, kun optages fotografier af en ikke sigtet person, såfremt efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen. Sådanne fotografier optages til brug for efterforskningen i den på-

gældende sag og ikke med henblik på identifikation af den pågældende i forbindelse med senere sager. Fotografierne indgår derfor ikke i politiets fotosamlinger.

Betingelserne for forevisning for udenforstående af sådanne fotografier i de situationer, hvor den pågældende ikke samtykker, bør efter udvalgets opfattelse fastsættes med udgangspunkt i retsplejelovens § 792 d om optagelse af fotografier af ikke sigtede. Kriminalitetskravet foreslås derfor fastsat således, at forevisning kun må ske som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller mere. Indgrebet skal være af afgørende betydning for efterforskningen.

Kompetencen til at gennemtvinge en optagelse af fotografier af ikke sigtede er efter gældende ret henlagt til domstolene, jf. § 792 d, stk. 3. Udvalget foreslår på den baggrund, at domstolene også tillægges kompetencen til at træffe bestemmelse om selve forevisningen af billeder i de formentlig få tilfælde, hvor den pågældende modsætter sig, at politiet foreviser billederne.

3.2.3. Regulering af fremgangsmåden ved forevisning af personfotografier

Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om der er behov for en nærmere regulering af spørgsmålet om fremgangsmåden m.v. ved forevisning af personfotografier.

Udvalget finder, at reglen i retsplejelovens § 745, stk. 3, om forsvarerens adgang til at være til stede m.v. ved gennemførelsen af en konfrontation bør udvides til også at gælde for fotoforevisninger, der kan formodes at finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen, idet dette efterforskningsskridt typisk har samme formål som en konfrontation.

Det er udvalgets opfattelse, at der ud over bestemmelsen i § 745, stk. 3, er behov for nærmere regler om fremgangsmåden ved forevisning af personfotografier fra politiets fotosamlinger. Dette gør sig navnlig gældende i de situationer, hvor fotoforevisningen nærmest har karakter af en konfrontationsparade, hvor den mistænkte og figuranterne (dvs. personer, der klart ikke kan sættes i forbindelse med lovovertrædelsen) blot er udskiftet med fotografier. En sådan regulering forudsætter imidlertid en så høj detaljeringsgrad, at regelfastsættelsen bør ske administrativt.

Strafferetsplejeudvalget har dog fundet anledning til at gennemgå nogle enkelte spørgsmål, som specielt opstår i forbindelse med fotoforevisninger. Strafferetsplejeudvalgets har i øvrigt for så vidt angår fremgangsmåden ved fotoforevisningen henvist til udval-